

Doen wat ik ben
Levensloop
Publicaties
Links
Contact

[Links](#) > [Publicaties](#) >

Brokkenfestival

Brokkenfestival, Bimhuis Amsterdam, 23 december 2012

"Het podium lijkt wel op een muziekwinkel", constateert Corrie van Binsbergen verbaasd als ze om zich heen kijkt. De initiatiefnemer, presentator en deelnemend gitarist van het Brokkenfestival is omgeven door velerlei instrumenten en apparatuur, wat ervoor moet zorgen dat de changementen later zoveel mogelijk in omvang beperkt blijven. Het is tekenend voor de dag, waarop de organisatie vlekkeloos is, ook bij het horecagedeelte. Vijf jaar ervaring betaalt zich uit.

Geen grote namen dit keer bij het Brokkenfestival, of het moet zijn die van cellist Frances-Marie Uitti, die mag rekenen op de belangstelling van componisten als Louis Andriessen, Luigi Nono en Györgi Kurtág. Zij schrijven graag stukken voor haar waarmee ze wereldwijd triomfen viert. In het Bimhuis treedt ze aan met pianist en cimbaalspeler Nora Mulder en Van Binsbergen in een trio met veel effectapparatuur bij alle instrumenten. Hun vrije improvisatie is van een grote intensiteit en geconcentreerdheid in een gecondenseerde vorm. Het spel heeft daardoor een magnetiserende kracht, hoewel het niet direct een bepaalde richting uitgaat.

Hun etherische klanken zijn van een heel ander kaliber dan die van het volgende trio rond de Turkse zangeres Sanem Kalfa. In de ongebruikelijke combinatie van zang, gitaar en altklarinet speelt zij met Steven Kamperman en George Dumitriu een prachtige set met raakvlakken tussen westerse jazz en volksmuziek. Kalfa draagt met een milde golfslag haar teksten voor, en haalt soms heel effectief uit, waarbij haar toon mooi gaaf blijft. Een prachtig drietal met een vertoon van veel fijnzinnigheid. De twee trio's vormen het middendeel van het festival, de middag was al geopend met de Losse Brokken, "een komen en gaan van verschillende muzikanten in solo's, duo's, trio's et cetera", aldus het begeleidende programmaboekje.

Een geheel ander verhaal vormt de band Nosoyo, een stel jonge muzikanten dat elkaar trof op het Conservatorium van Amsterdam. Hun

britpop toont een aanstekelijk jeugdig enthousiasme met de Duitse frontvrouw Donata Kramarz, eerder al te horen met enkel gitaar. De band maakt geen zoekende indruk, maar zou zich meer kunnen onderscheiden. Die potentie is er zeker. De cimbalist Vasile Nedea en zijn vrienden sluiten de avond af met Roemeense zigeunermuziek. Jammer dat Nedea zelf in het klankbeeld goeddeels wegvalt, eerder had hij al zijn virtuositeit getoond. Zo biedt dit "Feest der Verkenning"(Van Binsbergen) een variëteit aan stijlen en vormen op een hoog niveau en met hart en ziel gebracht. Het Brokkenfestival laat je verder kijken waar je eigen smaak ophoudt.